

Boudewijn De Groot, Berlijn

Berlijn daar was ik nooit geweest
je gaat niet zomaar even naar Berlijn
en waarom zou ik daar ineens moeten zijn
ik was nog nooit in Berlijn

Berlijn ken ik van mijn vader
die vaak vertelde van zijn tijd in Berlijn
de stad van lang geleden
vreemd dat ik zoveel vaders ken
die allemaal eens in Berlijn
het een en ander deden

Berlijn dat waren mooie jaren
toen draaide alles om Berlijn
Berlijn waar ze dansten
tango bij de thee
foxtrot bij 't diner
en later in het danscaf
Berlijn waar je vrienden had
unter den Linden zat
Berlijn dat was de mooiste stad

Berlijn daar was ik nooit geweest
maar ik droom wel eens dat ik ergens ben
in een straat die ik nergens van ken
en toch weet ik dan waar ik ben

Er hangt boven die stad altijd
een eigenaardig waas van roet
alsof er kort tevoren ergens brand was
en hier en daar kleeft het verleden vast als bloed
en wil de tijd niet voorbijgaan
in straten die allang niet meer bestaan
door iedere hoop verlaten
en alle kogelgaten van de wereld
zitten in Berlijn

Midden in de stad staat
het geraamte van een kerk
tot monument gebombardeerd
alsof dat nodig is in deze stad
die eeuwig door de oorlog wordt verteerd

Ach Berlijn dat waren mooie jaren
toen draaide alles om Berlijn
Berlijn waar ze dansten
tango bij de thee
foxtrot bij 't diner
en later in het danscaf
Berlijn waar je vrienden had
unter den Linden zat
Berlijn dat was de mooiste stad